

мозку), адже хлопчик часто вдало маніпулює мамою, щоб дозволила виходити на тренування на подвір'я. Вихователь 7 класу Тищенко Л.В. довго доводиться переконувати батька, який дотримується авторитарного стилю керівництва в родині, що саме поведінка батька формує характер сина, який є лідер в класі і часто демонструє свою силу на однокласниках; у іншій сім'ї вихователь надає допомогу в ліквідації конфлікту матері й сина (Євген не слухає матері, бореться за самостійність у реалізації своїх цілей; мати сподівалася, що у вихованні їй допоможуть заборони, тиск і насильство); з батьками Миколи постійно проводилися бесіди щодо батьківського вияву любові до дитини (хлопчик вважає себе вигнанцем з сім'ї, говорить, що батькам він не потрібний, що він самотній, що батьки на нього не звертають увагу, навіть у дитини закрадається думка, що він – не рідний, а прийомний син). Вихователька 5 класу Прокопенко Н.М. дізнається від мами Дениса, без настрою, збуджений, нервовий, на зауваження не реагує, що вдома був конфлікт, бо хлопчик не отримав на День народження дорогу телефона і вважає, що його не люблять. До виховательки Рудь Ю.А. звернулася за допомогою бабуся Анастасії: дівчинка вдома відмовляється від виконання своїх обов'язків, поводить себе зухвало, на зауваження не реагує; з мамою Ярослава (хлопчик вживав нецензурну лексику, розповідав непристойні анекдоти, ініціював бійки) вихователь виробляє єдині вимоги щодо поведінки як вдома, так і в школі; а маму Елеонори педагог переконує у необхідності додаткових занять у вихідні дні, щоб дівчинка краще навчалася. Вихователька Зверева Н.О. з мамою Вадима шукає шляхи впливу на розвиток особистості хлопчика (дитина виховується у неповній сім'ї); з мамою Миколи попереджає постійні втечі хлопчика з дому (мати часто працює за кордоном, Миколка виявляє агресію). Вихователька Черепанова С.А. на прохання матері учениці Катерини (дівчина відмовляється допомагати матері по господарству та доглядати молодших братів і сестер) проводить бесіду з школяркою.

Таким чином, в умовах карантину вихователі Полтавської спеціалізованої мистецької школи-інтернату I-III ступенів «Центр освіти та соціально-педагогічної підтримки» імені Софії Русової використовують різноманітні шляхи включення особистості в соціально-виховне середовище, зокрема: ознайомлення з середовищем; педагогізація оточуючого середовища; персоналізація середовища; формування в особистості адекватного ставлення до позитивних і негативних явищ оточуючої дійсності, адже характер впливу соціально-виховного середовища визначають не лише позитивні чи негативні установки, спрямованість дій, а й активність суб'єкта, його самостійність, ініціативність і самодіяльність.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про повну загальну середню освіту», – <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
2. Енциклопедія для фахівців соціальної сфери. – 2-е видання / За заг. ред. проф. І.Д. Зверєвої. – Київ, Сімферополь: Універсум, – 2013. – 536 с.

ДО ПИТАННЯ ПРО УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ

Лантухова Т.М.
(Полтава, Україна)

Науковий керівник – Сас Н.М., доктор педагогічних наук, доцент кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І.А. Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

Не дивлячись на те, що проекти здійснювалися людством протягом тисячоліть, управління проектами, як галузь, є досягненням останніх десятиліть.

В сучасному світі поняття «проект» пронизує всі сфери людського життя. Кожна людина протягом дня здійснює різні проекти, це може бути приготування кави зранку або написання курсової роботи в університеті. Проекти оточують нас повсюди, і ми

стикаємось з ними кожного дня, але рідко замислюємося про це, адже проектами можливо управляти.

Управління проектами – процес, спрямований на успішне досягнення мети, який потребує застосування спеціальних знань, умінь та навичок. Найважливішою ознакою, що відрізняє проекти від планів та інших заходів, є наявність чітких визначень та формулювання цілей залежно від мети, на яку спрямований проект. Головне завдання керівника – виконання проекту відповідно до ресурсів та заданих вимог. Керування проектом – це управління змінами, що виникають на етапах його виконання, таких, як оцінка ефективності поставлених способів досягнення цілей та вирішення проблем, які виникатимуть в процесі його реалізації.

Отже, управління проектом – непроста справа, але якщо ми навчимося керувати проектами, то навчимося керувати світом.

Список використаних джерел:

1. Управління інноваційними проектами : навч.-метод. посіб. / П.В. Ворона, М.В. Гриньова, Н.М. Сас ; Полтав. нац. пед. ун-т імені В.Г. Короленка. – Полтава : ПНПУ, 2010. – 111 с.

ВПЛИВ ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДИКИ ВИПЕРЕДЖАЮЧОГО НАВЧАННЯ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ НА ЯКІСТЬ УСПІШНОСТІ ТА АКТИВІЗАЦІЮ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ

Легостаєва Т.В., Богданова В.М.
(Дніпро, Україна)

Шляхи підвищення ефективності навчання шукають педагоги всіх країн світу. У нашій країні проблема результативності навчання активно розробляється на основі використання останніх досягнень психології, інформатики й теорії управління пізнавальною діяльністю.

У кожного вчителя свої прийоми, методи, педагогічні знахідки, досвід. Проте якими б різними вони не були, є те єдине, без чого важко було б розраховувати на успіх. Це усвідомлення того, що урок – завжди пошук, творчість, імпровізація. Саме на уроці розвивається мислення дітей, а це найкраща підготовка їх до життя. У сучасному динамічному і складному світі для діяльності людини важлива не стільки сума знань, скільки вміння здобувати знання та користуватися ними.

У багатьох школах працюють педагоги-новатори, які знайшли свої методи навчання і виховання дітей (М.П. Щетинін, З.Н. Лисенкова). Одним з них є В.Ф. Шаталов, який розробив методику випереджаючого навчання, що успішно застосовується в навчанні біології і використовує принцип систематизації, вивчення матеріалу великими блоками за допомогою опорних сигналів. Опорний конспект – це побудований за спеціальним принципом наочний засіб навчання, в якому стисло відображений основний змістовий матеріал, а також використані графічні прийоми підвищення мнемонічного ефекту.

Опорний сигнал – це елементарна частина опорного конспекту, яка подає істотний за змістом та об'ємом, фрагмент навчального матеріалу. Принципи вибору і побудови опорних сигналів нараховується біля 20. Кожний опорний сигнал повинен відповідати принаймні переважній більшості цих принципів.

Надзвичайно важлива умова у роботі зі схемами – те, що вони повинні постійно підключатися до роботи на уроці, а не висіти, як плакати. Усі відповіді, як на схемі. Зникає скутість навіть у слабких учнів. З кожним уроком зростає оперативність у роботі зі схемою. Схема стає алгоритмом міркування й доведення, а вся увага спрямована не на запам'ятовування чи відтворення завченого, а на суть міркування, усвідомлення причинно-наслідкових залежностей і зв'язків [1, 2].